Paris Saldırısı Üzerine

:date: 2015-01-17 20:46:31 +0200

.. :author: Emin Reşah .. :date: Fri Jan 9 00:03:31 EET 2015 .. :dp: 12961

Paris saldırısıyla ilgili iki üç kelam etmek isterdim ancak bu kelamın kimsenin fikrine bir faydası veya zararı olmayacağı kanaati hasıl olduğundan pek üzerinde durmak istemiyorum.

Kimsenin fikrine faydası veya zararı olmayacak, çünkü olayın ilk anından itibaren ne düşündüyse, onu düşünmeye devam edecekler. Saldırıyı yaptığı iddia edilenler, kimliklerini arabada mı bırakmış? Burada bir tuhaflık var ama üzerinde durmaya değmez. Mesele Fransa'nın Filistin'i tanıması veya tanımaya niyetlenmesi miymiş? Belki öyledir, belki değildir, ancak işi *Terörist Müslüman* ve terör ideolojisi İslam çeperinden çıkarmak için çok daha fazlası lazım herhalde.

Konunun müslüman psikolojisi açısından ele alınması daha ilginç olurdu. Herkes kısım kısım olduğu gibi, biz de kısım kısımız. Bugün biri müslüman gibi sakal bıraktırılmış adamlara işlettirilmiş bir cinayet dedi mesela. Bana ilkokul öğretmenimin soğukta bırakılan adamın kılı çıkar, bundan insanın maymundan geldiği iddia edilemez demesini düşündürdü. Bir de kanser olduğunu öğrenen insanın ilk tepkisi olan inkar safhasını. Kimisi böyle inkar ederek meselenin kaybolacağını ve asıl müslümanların bu konuyla ilgisi kalmayacağını düşünüyor. Keşke haklı olsalar.

Kimisi de *standart* kınama jargonunu kullanıp, İslam'ın imajını *kurtarma* derdinde. Kına kına ne olacak? Her gün hepimiz bir şeyleri kınıyoruz, sonra onlara benzer olaylar olmaya devam ediyor. Kimsenin meselenin aslıyla ilgili bir fikir serdetme cüreti yok.

Bir de sahiplenenler var. Bunlar da Batı'nın (veya batının) yaptığı her işe gıcık olduklarından, onlara batmış her dikende ve bu diken bilhassa müslümanlar tarafından batırılmışsa, memnun olacaklar.

Dünyada 1 milyar kadar müslüman olduğu söyleniyor. Bu müslümanların önemli bir kısmı savaş altında. Bu savaş coğrafyasında bilenen insanların, bu savaşları yürütürken kendilerine destek olan ideolojileri var. Kimse gerilmesin de, o cinayeti işleyenler zaten benim gibi adamları müslüman görmüyor, onun için bu açıdan onları savunmaya pek ihtiyaç duymuyorum. Falanca hadise veya ayete dayanarak cinayet işlemeye bahane bulmak, bunları dini gerçek haline getirmez. Fazla rasyonel bakınca, tüm engelli ve yaşlıları veya ürettiğinden fazla tüketenleri fırınlara göndermeye de bahane bulmak gibi, Allah'ın rahmetini ve merhametini unutup Kitap ve Sünnet'ten rasyonel ve kuru bir ideoloji çıkarıp, canınızı sıkan herkesi öldürecek delil de bulmak mümkündür.

Yazının bir ana fikri yok, çünkü bu konuda net bir tez ifade edemem. Ancak çizmeye çalıştığım resim şu: Müslümanlar gerek kendi hallerinden, gerek Em-

peryal Uluların layık gördüğü rolden dolayı, bu yüzyılın yaramaz çocuğu haline geliyor. Bunu siyaset refleksiyle veya değerlerin çatışması saikiyle yapıyorlar, ancak batının İslam dünyasıyla bir derdi var ve bizim de onlarla bir derdimiz olmak zorunda. Ancak Batı dünyasının bilemediği/düşünemediği/tahmin edemediği bir durum da şu: Bu insanlara bu cinayetleri işleten gerçek sebepler var, bu gerçek sebepler de Batı'nın çözebileceği sebepler değil. Çünkü Batı kibirli ancak hasta, nereye gideceği konusunda kararsız, bildiği yolların tükendiğinin farkında değil. Zımnen ve vazıhen büyüttüğü düşmanın, bugünkü gibi karikatür bir düşmandan, gerçek bir düşmana dönüşebileceğini ve ona gerçekten kafa tutabileceğini unutuyor. Batı tedavisini bilmediği hastalığı müslümanlara bulaştırmakla, onların arasından bazılarının bu hastalığa karşı bağışıklık kazanmasına yardım ettiğinin ve bu bağışıklığın sonunda Batı olmayan bir medeniyet ortaya çıkabileceğinin farkında değil.

Müslümanlar mecburen muhalif. Hem böyle görüldükleri, hem bildikleri doğrulara hala ciddiyetle sarıldıkları için. Biz Mesih İsa'yı da böyle çiziyoruz, bak bir şey olmuyor sözünün tercümesi, Mesih İsa bizim için sadece bir ticaret aracıdır demekten başka bir şey değil. Biz peygamberimizi hala ciddiye aldığımız için tehlikeyiz, peygamberimizin vasıflarının ötesinde, onu ciddiye alıyor oluşumuz, bizde Tanrının ölmediğini işaret ediyor. Emperyal Ulular satamadıkları Tanrı'yı en azından düşman hale getirmeye uğraşıyorlar. Allah olmasaydı ve onların hesabının üstünde bir hesabı olmasaydı, akıllıca bir plan olabilirdi.